

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. Варна, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мирела Огн. Кацарска

Членове: Иванка Д. Дрингова
Весела Гълъбова

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от Весела Гълъбова Въззивно гражданско дело
№ 20243100500262 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх.№ 97365/28.12.2023г., подадена от Д. М. Я., ЕГН ***** срещу Решение № 3914/01.12.2023г., постановено по гр.д. № 3754/2023г. на ВРС, 49 състав, в частите с които:

1/ е определен режим на лични отношения на бащата Д. М. Я., ЕГН ***** с детето Т. Д.ова Я., ЕГН *****, както следва:

- следния времеви режим до навършване на 6 години на детето: всяка първа и трета седмица от месеца от 09,00ч. в събота до 18 часа в неделя с приспиване в дома на бащата, като бащата взема в събота детето от дома на майката и го връща в дома на майката в неделя.; бащата има право да взема детето при себе си 20 календарни дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; през Коледните и Новогодишните празници го следния начин: на всяка нечетна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 25.12. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката; на всяка четна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 01.01. за времето от

09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката;

- следния времеви режим след навършване на 6 години на детето: всяка първа и трета седмица от месеца от 18,00ч. в петък/или след приключване на учебни занимания, при втора учебна смяна/ до 18 часа в неделя с приспиване в дома на бащата, като бащата взема в събота детето от дома на майката и го връща в дома на майката в неделя; бащата има право да взема детето при себе си 20 календарни дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; през Коледните и Новогодишните празници го следния начин: всяка нечетна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 25.12. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката; всяка четна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 01.01. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката;

2/ е дадено разрешение заместващо съгласието на бащата Д. М. Я., ЕГН *****, детето Т. Д.ова Я., ЕГН ***** да пътува извън пределите на Република България в държавите-членки на ЕС, така и извън него – Великобритания, Турция, Сърбия, Северна Македония за срок от 10 години от момента на влизане на решението в сила, както и да бъде издаден по реда на ЗБЛД, по искане на майката С. Т. Я., ЕГН ***** задграничен паспорт на детето, на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. с чл. 76, т. 9, изр. 2-ро ЗБЛД.

В останалите части – относно прекратяването на брака, предоставянето на родителските права на майката и издръжката на детето решението не е обжалвано.

Във въззивната жалба се сочи, че първоинстанционният съд не е съдействал да бъде направен опит за медиация между страните, както и не е изслушал допуснатия на страната на ответника /въззивник в настоящото производство/ свидетел, , като по този начин е създал впечатление за едностранчивост и предубеденост. Излага се, че определеният режим на лични контакти с детето не е съобразен с обстоятелството, че от раждането на детето до фактическата раздяла на родителите, бащата е живял с дъщеря си, грижил се е за нея, познава нуждите ѝ и между двамата има изградена стабилна емоционална връзка. Счита, че неоправдано са ограничени личните му контакти с детето до навършване на 6-годишна възраст. Настоява режимът

да бъде разширен както следва: всяка първа и трета седмица от месеца от 18:00 ч в петък до 18:00 часа в неделя, с преспиване, а за коледните, новогодишните и великденските празници – по един ден с преспиване, съответно на 25.12, 01.01 и първия ден на Великден. По отношение на заместващото съгласие за пътуване в чужбина, се сочи, че 10-годишният срок е твърде дълъг и е в противоречие с ТР № 1/2017г. на ОСГК на ВКС. Въззивникът настоява за отмяна на решението в обжалваните части.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна С. Т. Я., ЕГН *****, с който жалбата се оспорва като неоснователна. Сочи се, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно. Излага се, че определеният режим на лични контакти е обичаен и съобразен с възрастта на детето, а не ограничителен. По отношение на иска по чл.127а, ал.2 от СК се сочи, че срокът от 10 години е обоснован предвид трудната комуникация между родителите и избягване завеждането в бъдеще на множество дела по същия въпрос. Отправено е искане за потвърждаване на обжалваното решение.

Въззивната жалба е редовна по смисъла на чл.267, ал.1 ГПК, подадена е в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция страните се явяват лично и с процесуалните си представители и постигат споразумение по отношение режима на лични контакти на бащата Д. М. Я., ЕГН *****, с детето Т. Д.ова Я., ЕГН *****.

Производството пред РС – Варна е образувано по искова молба на С. Т. Я., ЕГН ***** срещу Д. М. Я., ЕГН *****, с която е предявен иск по чл.49, ал.1 от СК за прекратяване на сключения на 04.04.2020г. граждански брак между страните поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Предявени са и небрачни иски за предоставяне на родителските права по отношение на роденото от брака дете – Т. Д.ова Я., ЕГН ***** на майката, определяне режим на лични контакти с бащата и осъждане на бащата да заплаща месечна издръжка на детето. В производство е съединен иск по чл.127ал. ал.2 от СК за даване на разрешение, заместващо съгласието на бащата за издаване на задграничен паспорт на детето, както и за пътуване на детето. Придружавано от своята майка или друго упълномощено лице до

страни членки на ЕС, Великобритания, Турция, Северна Македония и Сърбия за срок от 10 години. По отношение на иска по чл.127а, ал.2 от СК от ищцата са изложени твърдения, че е има трудна комуникация с ответника и не може да разчита, че при необходимост той ще даде съгласие за пътуване на детето в чужбина с цел почивки и екскурзии. С писмения отговор по чл.131 от ГПК ответникът е оспорил иска по чл.127а, ал.2 от СК като неоснователен.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа и правна страна:**

Видно от удостоверение за сключен граждански брак бракът между страните е сключен на 04.04.2020г., за което е бил съставен акт за граждански брак № 0017 от длъжностното лице по гражданско състояние в гр. Аксаково.

Видно от представеното удостоверение за раждане страните са родители на непълнолетното дете Т. Д.ова Я., родена на 03.07.2020г.

След постановяване на първоинстанционното решение и подаване на въззивната жалба страните са постигнали споразумение по отношение на режима на лични контакти, който е предмет на въззивната жалба, като желаят запазване на определения от районния съд режим след навършване на 6-годишна възраст на детето, който да бъде идентичен и преди навършване на 6-годишна възраст, а именно: всяка първа и трета седмица от месеца от 18,00ч. в петък /или след приключване на учебни занимания, при втора учебна смяна/ до 18 часа в неделя с приспиване в дома на бащата, като бащата взема в събота детето от дома на майката и го връща в дома на майката в неделя; бащата има право да взема детето при себе си 20 календарни дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; през Коледните и Новогодишните празници го следния начин: всяка нечетна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 25.12. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката; всяка четна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 01.01. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката.

По искането по чл.127а, ал.2 от СК

Съгласно чл. 127а, ал.1 от Семейния кодекс въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи

за това, се решават по общо съгласие на родителите, а съгласно ал.2, когато такова съгласие не може да бъде постигнато, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

За уважаване на депозираната молба с посоченото правно основание, в производството, имащо характер на спорна съдебна администрация, следва да се установи по делото, че страните са родители на детето, които не са постигнали съгласие относно издаването на международен паспорт на детето, както и че заместването на съгласието на родителя, който не дава разрешението си, е в интерес на детето. Целта на цитираната по-горе нормативна уредба е от една страна да защити в максимална степен децата, така и да охрани от друга страна техните права, като не се ограничава излишно възможността им да пътуват, когато това е в техен интерес.

По искането за даване на заместващо съгласие на родител за пътуване на детето в чужбина и издаване на необходимия за това документ съдът следва да вземе предвид всички конкретни обстоятелства, свързани със самото искане – държавите, до които ще се пътува, причините за пътуване, условията и средата, в които ще пребива, както и възрастта на детето, степента на неговото развитие, отношенията между двамата родители, привързаността на детето към всеки от тях, кой полага непосредствените грижи за него и други обстоятелства, като при преценката си се ръководи от най-добрия интерес на детето.

В настоящия случай искането за пътуване на детето в чужбина е обосновано с възможността то да посети различни държави с цел почивка и екскурзии. При изслушването си в съдебно заседание пред въззивната инстанция майката потвърждава това, като заявява, че по няколко пъти в годината ходи в Турция. Иска да има възможност да взема детето със себе си на почивка, включително в Гърция или в Румъния, дори за един ден. Желанието ѝ е да пътува краткосрочно с детето в чужбина, без да засяга режима на лични контакти с бащата.

С въззивната жалба бащата не изложил аргументи срещу разрешението за издаване на необходимия за пътуване в чужбина паспорт, а само по отношение на определения от първоинстанционния съд дълъг и общо формулиран период на разрешението за пътуване от 10 години, което създава възможност за едностранна и несъгласувана с другия родител промяна в

местоживеенето на детето.

Детето И. е на 3 години и 9 месеца – възраст, в която започва да формира представи и да възприема новости. В случай, че родителите имат възможности да водят детето в чужбина, безспорно в негов интерес е то да посещава различни държави, да се запознава с културата и обичаите им, да придобива нови впечатления. Конкретното искане е отправено за държавите-членки на Европейския съюз, ЕС, Великобритания, Турция, Северна Македония и Сърбия, по отношение на които няма данни за някаква опасност. Самият баща не се противопоставя на принципната възможност детето да пътува в чужбина до посочените държави, придружавано от майка си, каквото изявление е направено от процесуалния му представител в устните състезания пред въззивната инстанция. В този смисъл съдът намира, че следва да бъде дадено исканото разрешение за издаване на международен паспорт и за пътуване в чужбина. По отношение на срока, за който се иска да бъде дадено заместващо съгласие, действително поисканият от майката срок от 10 години без никакви ограничения се явява твърде дълъг. Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 1/2016г. на ОСГК на ВКС съдът не бива да допуска разрешението за пътуване да води до промяна в местоживеенето на детето, ако искането за разрешение не е съпроводено и с искане за промяна в местоживеенето на детето. Действително понастоящем няма никакви данни майката да възнамерява да живее в чужбина, съответно да промени и местоживеенето на детето. От друга страна, исканият неограничен срок от 10 години предпоставя безпрепятствено преместване на детето в друга държава при евентуална промяна в намеренията на майката. Именно по тези съображения съдът намира, че в интерес на детето е да се определи по-кратък срок на разрешението, а именно 4 години. Налагането на допълнителни ограничения, съдът счита, че ще създаде затруднения във връзка с изпълнението на решението, а и не се явява наложително с оглед конкретните данни по делото. Спазването от страна на майката на режима на лични контакти на бащата с детето е задължително с оглед постановеното решение в частта по развода, поради което не е необходимо изрично вписване на това обстоятелство в разрешението по чл.127а, ал.2 от СК. Видно е, че страните, макар и да комуникират трудно помежду си, са склонни към разбирателство с оглед интересите на детето, предвид което притесненията на майката, че краткият срок на разрешението ще доведе до необходимост от последващо

образуване на нови съдебни производства, може да бъде преодоляно чрез постигане на съгласие по отношение на следващите години, след като бащата се убеди, че детето действително излиза в чужбина с цел почивка и екскурзии при спазване на режима на лични контакти.

По гореизложените съображения съдът намира, че искането за издаване на разрешение, заместващо съгласието на бащата детето да пътува в чужбина, придружено от майка си или упълномощено от нея лице, следва да бъде уважено за срок от 4 години.

С оглед на всичко изложено, обжалваното решение следва да бъде отменено в частта за режима на лични контакти на бащата с детето и вместо него да бъде постановено друго решение, с което съдът одобрява постигнатото между страните споразумение по чл.49, ал.4 от СК по този въпрос. По отношение на искането по чл.127а, ал.2 от СК решението следва да бъде отменено в частта, с която е дадено разрешение за пътуване на детето в чужбина за срока над 4 до 10 години и да бъде потвърдено в останалата част.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3914/01.12.2023г., постановено по гр.д. № 3754/2023г. по описа на РС-Варна, 49 състав, в частта, с която е определен режим на лични отношения на бащата Д. М. Я., ЕГН ***** с детето Т. Д.ова Я., ЕГН ***** , както следва:

- следния времеви режим до навършване на 6 години на детето: всяка първа и трета седмица от месеца от 09,00ч. в събота до 18 часа в неделя с приспиване в дома на бащата, като бащата взема в събота детето от дома на майката и го връща в дома на майката в неделя.; бащата има право да взема детето при себе си 20 календарни дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; през Коледните и Новогодишните празници го следния начин: на всяка нечетна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 25.12. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката; на всяка четна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 01.01. за времето от

09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката;

- следния времеви режим след навършване на 6 години на детето: всяка първа и трета седмица от месеца от 18,00ч. в петък/или след приключване на учебни занимания, при втора учебна смяна/ до 18 часа в неделя с приспиване в дома на бащата, като бащата взема в събота детето от дома на майката и го връща в дома на майката в неделя; бащата има право да взема детето при себе си 20 календарни дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; през Коледните и Новогодишните празници го следния начин: всяка нечетна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 25.12. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката; всяка четна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 01.01. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката;

2/ е дадено разрешение заместващо съгласието на бащата Д. М. Я., ЕГН *****, детето Т. Д.ова Я., ЕГН ***** да пътува извън пределите на Република България в държавите-членки на ЕС, така и извън него – Великобритания, Турция, Сърбия, Северна Македония за срок от 10 години от момента на влизане на решението в сила, както и да бъде издаден по реда на ЗБЛД, по искане на майката С. Т. Я., ЕГН ***** задграничен паспорт на детето, на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. с чл. 76, т. 9, изр. 2-ро ЗБЛД,

и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

УТВЪРЖДАВА постигнато между съпрузите споразумение по чл. 49, ал.4 от СК, както следва:

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата Д. М. Я., ЕГН ***** с детето Т. Д.ова Я., ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета седмица от месеца от 18,00ч. в петък/или след приключване на учебни занимания, при втора учебна смяна/ до 18 часа в неделя с приспиване в дома на бащата, като бащата взема в събота детето от дома на майката и го връща в дома на майката в неделя; бащата има право да взема детето при себе си 20 календарни дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; през Коледните и Новогодишните празници го следния начин: всяка нечетна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 25.12. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне

до дома на майката; всяка четна година бащата ще може да взема детето от дома на майката на 01.01. за времето от 09,00ч. до 18,00ч. без преспиване, като се задължава да го върне до дома на майката.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3914/01.12.2023г., постановено по гр.д. № 3754/2023г. по описа на РС-Варна, 49 състав, в частта, с която е дадено разрешение заместващо съгласието на бащата Д. М. Я., ЕГН *****, детето Т. Д.ова Я., ЕГН ***** да пътува извън пределите на Република България в държавите-членки на ЕС, така и извън него – Великобритания, Турция, Сърбия, Северна Македония за срок от 4 години от момента на влизане на решението в сила, както и да бъде издаден по реда на ЗБЛД, по искане на майката С. Т. Я., ЕГН ***** задграничен паспорт на детето, на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. с чл. 76, т. 9, изр. 2-ро ЗБЛД.

ОТМЕНЯ Решение № 3914/01.12.2023г., постановено по гр.д. № 3754/2023г. по описа на РС-Варна, 49 състав, в частта, с която е дадено разрешение заместващо съгласието на бащата Д. М. Я., ЕГН *****, детето Т. Д.ова Я., ЕГН ***** да пътува извън пределите на Република България в държавите-членки на ЕС, така и извън него – Великобритания, Турция, Сърбия, Северна Македония за срока над 4 години до 10 години от момента на влизане на решението в сила.

В останалите части Решение № 3914/01.12.2023г., постановено по гр.д. № 3754/2023г. по описа на РС-Варна, 49 състав, не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Решението в частта, с която е отменено първоинстанционното решение в частта за режима за лични контакти и вместо него е утвърдено споразумение между страните, не подлежи на обжалване по аргумент от чл.280, ал.3, т.2 от ГПК.

Решението в останалата част подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните, при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____